

פרשת בהעלותך

נושא השבוע: החגים בבית שלי

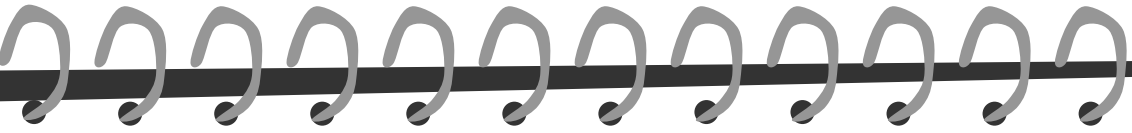
מה בפרשה

- **פסח שני** - עבור הטמאים שלא הקריבו את קורבן הפסח במועדו נדחה החג ל"ד באייר.
- **החצוצרות** - משה נצטווה לעשות חצוצרות אשר התקיעה או התרועעה בהן ישמשו סימן לאסיפת עם ולנסיעת המחנות.
- **"שיר הארון"** - תפילה שמשה היה מתפלל בנסוע הארון ובנוחו.
- **תבערה** - כתוצאה מתלונות בני ישראל בערה אש ה' במחנה.
- **קברות התאוה** - בני ישראל התאוו למה שאכלו במצרים ובמיוחד לבשר. משה הביע לפני ה' את התמרמרותו על העול הכבד שהוטל עליו וה' ציווהו לבחור שבעים זקנים שיעזרו לו. לאחר מכן הוריד שלווים רבים והכה את העם במגיפה.
- **צרעת מרים** - מרים ואהרן דברו רעות במשה וה' ענש את מרים בצרעת. משה התפלל לרפואתה.

נושא השבוע

בפרשתנו מצטווה משה לעשות שתי חצוצרות מכסף. החצוצרה הן כלי נגינה, מעין אבוב קצר בעל פיה מתרחבת. ההזדמנויות שבהן יתקעו בחצוצרות אלו יהיו לצורך כינוס העם, הודעה על תחילת מסע, בעת מלחמה וכן בחגים: "ובימים שמחתכם ובמועדיכם ובקראשי חדשיכם" (במדבר י' 10). בימים אלו זובחים זבח שלמים. מטרת התקיעה בחצוצרה "והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני ה' אלהיכם" (שם). כלומר, להזכיר לה' את עם ישראל.

בתקופה שבית המקדש היה קיים, נהגו האנשים הגרים מחוץ לירושלים לבוא לבית המקדש בירושלים בכל שנה באחד משלושת ה"רגלים" – כלומר: חג הפסח, חג השבועות או חג הסוכות. המסע לירושלים היה ארוך אך זו הייתה מצווה חשובה מאד ואנשים היו מוכנים ללכת ברגל ימים ושבועות כדי לקיים אותה.

הנה מעשה שאירע בימים ההם:

מעשה בשני אחים שהיו גרים באשקלון, ולהם שכנים נכרים שלא חיבבו אותם וקינאו ברכושם הרב של האחים. אמרו השכנים אלו לאלו: עוד מעט יבוא חגם של היהודים, ובחג הזה ידוע לנו שנוהגים שני אחים אלה לעלות לירושלים. נמתין, אם כן, עד שיתרחקו שניהם מן העיר ואז נכנס לביתם ונגנוב את כל רכושם. ואכן, חיכו עד שראו אותם משכימים בבוקר ויוצאים ופניהם צפונה, לירושלים. באותו יום, עם ערב, התכנסו השכנים כדי לפרוץ לביתם של האחים – והנה אור נר דולק בבית, ולאורו ראו את דמויותיהם של האחים מסתובבות. התפלאו השכנים, והחליטו לחכות למחרת. אך גם למחרת ראו את האחים כשהם נכנסים ויוצאים מן הבית, וכך בכל הימים הבאים. הבינו השכנים שתכניותיהם הרעות התבטלו.

יום אחד הופיעו לפניהם שני האחים ובידיהם מתנות. התפלאו השכנים ושאלו: לכבוד מה המתנות? ענו להם האחים שזה עתה חזרו מירושלים, והביאו עימם מתנות משם. שאלו השכנים: ומי היה בביתכם בזמן שלא הייתם כאן? ענו להם האחים: אף אחד, הבית נשאר ריק! הבינו השכנים שהדמויות אותן ראו בבית האחים לא היו אלא מלאכים בדמותם שזימן להם הקדוש-ברוך-הוא כדי לשמור על ביתם בזמן שמקיימים מצווה חשובה זו של עליה לרגל, ואמרו: ברוך אלוהיהם של היהודים שלא עוזב אותם.

(על-פי תלמוד ירושלמי מסכת פיאה פרק ג דף יז טור ד/ה"ו)

ביאור מילה:

נכרים = שאינם יהודים.

קריאת המדרש ודיון

ניתן לפתוח בשאלה: מהם "שלושת הרגלים"? אלו החגים: פסח, שבועות וסוכות. הם נקראו כך כי פירוש המילה "רגל" הוא "פעם", ובשלושת הפעמים (הזדמנויות) הללו, בזמן שבית המקדש היה קיים, עלו אליו אנשים מכל הארץ להקריב קורבנות. נסיעה זו לירושלים נקראה "עליה לרגל". הסיפור שלנו עוסק בעולי-רגל כאלו.

הנס המתואר בסיפור מציג את השכר הניתן לאלו המתאמצים לקיים את מצוות העליה לרגל, ומדגיש בכך את חשיבותה. מצווה זו אינה נהוגה כיום, בזמן שבית המקדש אינו קיים.

